

บทที่ 438

ความรักของมนุษย์

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในบรรดาพระพรทั้งหลายที่พระองค์ประทานให้แก่มนุษย์ มีอยู่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นของขวัญล้ำค่าที่สุดชิ้นหนึ่งสำหรับมนุษย์ เป็นของขวัญที่นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์เลยทีเดียว เพราะมันเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น จับต้องไม่ได้ ไม่ได้ยินด้วยหู ชิมด้วยปากก็ไม่ได้ รู้สึกในใจได้อย่างเดียว แต่เจ้าอะไรที่เราไม่สามารถสัมผัสได้ทางกายภาพนี้ กลับเป็นสิ่งที่ทรงอำนาจมาก มีพลังมากมาย มากจนข้างก็ขาดไม่อยู่ ไซ้ก็ล่ามไว้ผล ในบางกรณีถึงกับมีการยอมละทิ้งทรัพย์สินสมบัติฐานันดรระดับสูงสุดมาใช้ชีวิตสามัญชนที่แร้นแค้น

มันคืออะไรเอ่ย?

ความรักนั่นเอง 😊

ใช่แล้ว ลูกกำลังพูดถึงความรัก ซึ่งเป็นของขวัญที่พระเจ้าประทานให้แก่มนุษย์ที่น่าอัศจรรย์ที่สุด ลองหลับตานึกภาพโลกของเราที่ปราศจากความรักสิ จะเป็นอย่างไร?

ความรักของมนุษย์นั้น มีมากมายหลายชนิด ความรักของพ่อแม่ที่มีให้แก่ลูก ความรักของลูกที่มีต่อบุพการี ความรักในครอบครัว ความรักระหว่างชายและหญิง ซึ่งดูเหมือนจะเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษยชาติ ความรักแบบจริงใจที่มีต่อเพื่อนฝูง ความรักของเจ้านายที่มีต่อลูกน้อง ความรักที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ ฯลฯ

ในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ลูกมีโอกาสได้เห็น 4 ตัวอย่างใน 4 ครอบครัวของเพื่อนฝูงที่ลูกรู้จักในบริบทต่างมุมของ "ความรัก" ของมนุษย์ในครอบครัว

มีเพื่อนคนหนึ่ง ตำแหน่งสูงทางสายความยุติธรรมของประเทศ เราอยู่ในกลุ่มที่เคยไปเที่ยวต่างประเทศด้วยกัน บางครั้งก็ไปถ่ายรูปด้วยกัน อยู่ๆ ก็มีข่าวว่าภรรยาของเขาถึงแก่กรรม เธอยังอายุไม่ถึง 60 ปีด้วยซ้ำ เพื่อนคนนั้นนอกจากถ่ายรูปสวยมากแล้ว ยังแต่งกลอนได้สุดยอดซึ่ง ลูกยังสู้ไม่ได้เลย เขาแต่งกลอนพำพระภรรยาสู่การจากไปของภรรยาในกลุ่มไลน์อยู่ยวันแล้ววันเล่า ถึงความเจ็บปวดในหัวใจ ความทุกข์ ความรัก ความอาลัยอาวรณ์ จนวันหนึ่งลูกต้องแต่งกลอนไปปลอบใจเขา พร้อมทั้งยกสุภาษิตทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษไปประโลมใจเขาว่า ความตายเป็นสังขารของชีวิตมนุษย์ และ Death is the completion of life. ที่ไม่เขียนเป็นภาษาไทยเพราะคงมีคนอื่นเขียนไปเยอะแล้ว

เป็นความรักของสามีคนหนึ่ง ในสังคมไทยที่มีต่อภรรยาเขาอย่างน่าชื่นชมมาก

วันก่อนลูกมีธุระโทรไปหาเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้คุยกันสักพักใหญ่แล้ว ก่อนวางหูโทรศัพท์ ลูกถามถึงลูกสาวของเธอ เธอถามลูกว่าไม่ทราบข่าวใช่ไหม ลูกทราบทันทีว่าต้องเป็นข่าวไม่ดี เธอพูดต่อว่าลูกสาวเธอได้หย่าขาดจากสามีแล้ว อ้าว!

เธอล้ำให้ฟังด้วยความเจ็บปวดว่า ก่อนแต่งงานว่าที่ลูกเขย sweet กับลูกสาวเธอมาก แต่พอแต่งงานไปไม่นาน ลูกเขยก็เริ่มออกลาย รู้สึกว่ามีคนที่สามมาเกี่ยวข้อง และตามด้วยความรุนแรงต่อมา ในที่สุดก็ต้องจบลงด้วยการหย่าร้าง

ความรักคนละซั้วกับคู่เพื่อนของลูกเลย

มีครอบครัวหนึ่ง ลูกรู้จักห่างๆ ลูกชายคนโตแต่งงานแล้วหลายครั้ง จนถึงภรรยาคนสุดท้าย อยู่หมัด ต่อมาภรรยา ตั้งครรภ์และคลอดบุตรสาว วันหนึ่งเบบี๋ยังไม่ถึงขวบปี ทั้งสองอุ้มหลานไปเยี่ยมคุณปู่คุณย่า แล้วก็ทิ้งลูกน้อยไว้ให้คุณปู่คุณย่า เลี้ยงเลย ตอนนี้เด็กคนนี้ได้แล้วและรู้จักพ่อแม่เป็นเพียงญาติที่มาเยี่ยมเธอปีละครั้งสองครั้งเท่านั้น

มีอีกครอบครัวหนึ่ง พ่อแม่มีลูก 7 คน ลูกชาย 6 ลูกสาว 1 เป็นไข้แดงหนีบอยู่ตรงกลาง พ่อแม่ไม่ใช่ฐานะร่ำรวย พ่อมี อาชีพเป็นข้าราชการ แต่เลี้ยงลูกๆ ทั้ง 7 คนมาด้วยความรักความเอาใจใส่ ขณะนี้คุณแม่ไม่อยู่แล้ว ลูกสาวซึ่งยังไม่แต่งงาน แต่ ออกจากงานมาดูแลบิดาที่ป่วยติดเตียง หลานคนหนึ่งพี่ชายลับ และเด็กน้อยอายุ 3 ขวบ ลูกของหลานเธออีกคนหนึ่ง

ลูกถามเธอว่า วันๆ เธอต้องดูแลแต่คนแก่ติดเตียงและญาติที่พิการและเด็กอีก เธอเบื่อไหม เธอตอบทันทีว่าไม่เลย เพราะพ่อแม่ของเธอเลี้ยงลูกๆ มาด้วยความรัก พวกเขาพี่น้อง 7 คนโตขึ้นมาในครอบครัวที่อบอุ่นมาก พวกเขาจึงรักใคร่กลมเกลียวกันเป็นหนึ่งเดียวมาตลอด

เป็นสองครอบครัวที่ความรักระหว่างพ่อแม่ลูกเป็นคนละขั้วอีก

นี่คือสี่ครอบครัวที่ลูกรู้จัก เป็นชีวิตจริงที่ไม่ใช่จินตนิยาย ยกขึ้นมาให้เห็นถึงต่างแง่มุมของคำว่า “ความรัก” ของมนุษย์ใน ชีวิตครอบครัว

เร็วๆ นี้ มีสามีภรรยาอารยระดับโลกคู่หนึ่ง สามีเป็นผู้บุกเบิกโปรแกรมที่คนมีคอมพิวเตอร์ต้องใช้กันทั่วโลก และเคยเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในโลก ภรรยาทำงานในบริษัทเขาและได้แต่งงานกัน เธอเป็นคาทอลิกและเป็นผู้ที่มาแม่ร์ อดีตครูประจำชั้นของ ลูกที่รักลูกมาก ขอให้ดูเธอเป็นตัวอย่างในการรับใช้พระเจ้า โดยการดูแลเพื่อนมนุษย์ เขาทั้งสองเพิ่งหย่าขาดจากกัน ทั้งๆ ที่ทั้งคู่ ได้ใช้ชีวิตร่วมกันในการทำงานด้าน humanitarian มาทั่วโลก

ความรักของมนุษย์มัน “เสื่อมค่า” เช่นเดียวกับทรัพย์สินในแง่ของบัญญัติและเปราะบางตั้งเียงแมงมุมอย่างนั้นหรือ?

แต่มีความรักหนึ่งที่มั่นคง รักแท้ ยั่งยืน และไม่เปลี่ยนแปลงตลอดนิรันดร และเป็นความรักที่ผู้ให้พร้อมที่จะให้เรา มนุษย์ทุกคนทุกเวลาอยู่แล้ว แต่เรามนุษย์ต้องแสวงหาด้วยความเพียรพยายาม ความตั้งใจ เป็นความตั้งใจอย่างแน่วแน่ และ เมื่อใครได้ค้นพบแล้ว หัวใจจะเต็มเปี่ยมด้วยความสุข ความชุ่มฉ่ำ ความยินดีปรีดา สุขจนบางครั้งความสุขนั้นจะล้นปรี่ออกจาก หัวใจเลยที่เดียว

ความรักของพระเจ้านั่นเอง!

ท่านได้ค้นพบความรักของพระเจ้าแล้วหรือยัง?

ลูกพบแล้ว พระเจ้าข้า 🙏🙏🙏

“ข้าแต่พระเป็นเจ้า ความรักมั่นคงของพระองค์ประเสริฐยิ่งนัก” สดุดี 36:7

อาแมน

ลูกขอพร: **องค์คนหนึ่ง**
www.moving-themountain.com

